

Arrest

nr. 163 872 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. KALIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Kandibagh (district Chaparhar, provincie Nangarhar). U bent een Pashtoen van etnische origine. U verklaart zestien jaar oud te zijn. U bent nooit naar school gegaan en bent analfabeet gebleven. Uw ouders en uw jongere broer en zus zijn nog in Kandibagh.

Uw oudere broer S. werkte voor de Afghaanse autoriteiten. Uw broer zamelde info in over de Taliban en speelde die aan de overheid door. Zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan kreeg hij een eerste dreigbrief van de Taliban. De Taliban eisten dat hij zijn activiteiten voor de autoriteiten zou stoppen. Uw

broer nam de brief niet serieus. Uw broer ontving twee maanden later een gelijkaardige brief. Opnieuw gaf hij geen gehoor aan de eisen van de Taliban. Een tijdje later werd hij vermoord door de Taliban. Omdat die ermee dreigden uw ganse familie om het leven te brengen, diende u Afghanistan te verlaten. Via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië en Frankrijk reisde u naar België. U Op 29 juni 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban wordt gevisieerd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en een aantal foto's van uw broer neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10 juli 2015, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Dat u op 26 maart 1999 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Zo dient te worden gewezen op het feit dat uw verklaringen over het dorp waar u altijd en tot voor kort zou hebben gewoond, alsook over uw activiteiten in dit dorp, allesbehalve kunnen overtuigen. Wat dit betreft moet vooreerst worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw achtergrond en profiel weinig geloofwaardig zijn gebleken. U beweert dat u nooit naar school bent gegaan, u zou analfabeet zijn en zou nooit gewerkt hebben. U stelt dat u niet graag naar school ging (CGVS, p.5), wat enigszins in strijd lijkt met uw wens om in België te studeren (CGVS, p.6). Een analfabeet die nooit naar school is gegaan omdat hij daar naar eigen zeggen geen zin in had, zal wellicht andere ambities hebben. Als het CGVS u vervolgens vraagt wat u dan de ganse dag deed, antwoordt u dat u ging bidden, dat u eten naar uw werkende vader bracht en dat u verder wat praatte met andere jongens van het dorp (CGVS, p.24). Het is weinig geloofwaardig dat een opgroeiend adolescent, wiens vader "bejaard" zou zijn (CGVS, p.4), zich louter met dergelijke zaken zou moeten bezighouden. Dat u opgroeide in een rurale omgeving, blijkt evenmin uit uw verklaringen. U beweert dat uw vader een landbouwer is die in loondienst werkt. U zegt dat hij maïs en graan teelde, maar gevraagd wanneer maïs gezaaid en geoogst wordt, antwoordt u daar niets van af te weten (CGVS, p.8). Ook op de vraag vanwaar de landbouwers in uw dorp irrigatiewater halen, kan u geen antwoord geven (CGVS, p.9), wat zeer verwonderlijk is. Het is niet aannemelijk dat iemand die in dergelijk dorp zou zijn opgegroeid, niet op de hoogte zou zijn van dit soort elementaire

doch belangrijke zaken. Voorts blijkt u zelfs de lente- of de zomermaanden niet te kennen (CGVS, p.7), terwijl de maanden en de seizoenen uiteraard van groot belang zijn voor een dorp dat van de landbouw leeft. Gevraagd hoeveel een dagloner als uw vader kreeg uitbetaald, antwoordt u eerst dat u dat niet weet (CGVS, p.22). Vervolgens zegt u dat uw vader in natura werd betaald en graan kreeg (CGVS, p.22). Het is niet aannemelijk dat iemand louter voor wat graan zou werken, zeker als dit graan enkel zou bedoeld zijn voor eigen gebruik.

Ook uit andere verklaringen blijkt dat u niet op de hoogte bent van enkele zaken die een persoon uit Kandibagh zou moeten weten. Het is bijvoorbeeld zeer opmerkelijk dat u niet weet naar welke school uw vrienden van het dorp zouden zijn gegaan: "Ze zeiden dat ze ergens naar school gingen, ik weet niet naar welke school dat was." (CGVS, p.24), zo merkt u op. Verder ontkent u dat er een school voor meisjes is in de regio Kandibagh (CGVS, p.6), wat wordt tegengesproken door de op het CGVS aanwezige informatie. U zegt dat de meisjes van uw dorp wel naar school gaan maar u zou dan weer niet weten waar die school is (CGVS, p.7). Het is weinig geloofwaardig dat iemand, die in dergelijke besloten gemeenschap zou zijn opgegroeid, niet op de hoogte is van dit soort zaken. Voorts geeft u aan dat er in Kandibagh enkel een lagere school is en dat het hele district Chaparhar slechts twee scholen telt (CGVS, p.6). Al uw verklaringen zijn zeer ernstig in tegenstrijd met de bronnen die het CGVS kon raadplegen. Tot slot is het opmerkelijk dat u niet weet in welke maanden uw schoolgaande vrienden vakantie hadden. Ook dit is een dermate elementair gegeven dat het moeilijk valt in te beelden dat iemand uit dergelijk dorp dit niet zou weten. Dat u zelf ongeschoold zou zijn (CGVS, p.7), biedt hiervoor geen verklaring, te meer u de namen van de maanden wel lijkt te kennen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio en het land waar u steeds zou hebben gewoond, eveneens bijzonder summier is. Geconfronteerd met namen van dorpen als Zargarani (CGVS, p.10), Ghar Abad, Taraki (CGVS, p.11) en Lotgapur (CGVS, p.18), zegt u dat u die namen nog nooit heeft gehoord. Dit is opmerkelijk, daar de kaart van Chaparhar aantoonde dat deze dorpen nabij Kandibagh gelegen zijn. Als u voorts gevraagd wordt of u Hafezan en Dawlatzai kent, antwoordt u dat u er al van gehoord heeft maar u kan deze plaatsen niet situeren (CGVS, p.10,11). Nochtans liggen ook deze dorpen in de onmiddellijke omgeving van Kandibagh. Sra Kala (CGVS, p.11) en Dagho (CGVS, p.18) beweert u dan weer te kennen maar u situeert beide dorpen ten onrechte in de buurt van het districtscentrum (CGVS, p.11). Het is opmerkelijk dat u tal van dorpen die vlakbij Kandibagh gelegen zijn, niet kent.

Voorts is het u niet bekend dat Chaparhar een grens deelt met de districten Khogyani en Dehbala (CGVS, p.9,10). Dat Dehbala een district is, weet u zelfs niet (CGVS, p.10). Verder bent u dan wel op de hoogte van het feit dat de provincie Nangarhar grenst aan provincies als Kunar, Laghman en Logar (CGVS, p.11), maar de namen van de hoofdsteden van deze provincies (respectievelijk Asadabad, Mehtarlam en Pul-i Alam) klinken u geheel onbekend (CGVS, p.11). Wellicht is dit een aanwijzing dat de beperkte kennis die u heeft ook nog eens is ingestudeerd. De vaststelling dat uw geografische kennis van uw beweerde regio en land zeer beperkt is, toont eveneens aan dat u niet uit deze regio afkomstig bent.

Nog andere verklaringen wijzen er op dat u voor uw komst naar België niet in Kandibagh heeft gewoond. Zo bent u niet op de hoogte van het feit dat Kandibagh in 2006 door de Amerikanen werd gebombardeerd (CGVS, p.12). Dat u op dat moment nog erg jong was, biedt hiervoor geen afdoende verklaring, daar bij het bombardement enkele dorpelingen het leven lieten. Er mag worden verondersteld dat dergelijk incident ook jaren later nog ter sprake wordt gebracht. Voorts gevraagd of uw dorp ooit werd doorzocht door de Afghaanse veiligheidsdiensten, antwoordt u dat de autoriteiten nooit in uw dorp komen (CGVS, p.12). De informatie die bij het administratief dossier gevoegd werd, toont nochtans aan dat bijvoorbeeld in juni 2013 Afghaanse commando's een "clearance operation" in Kandibagh hielden en daarbij drie personen arresteerden. Een andere bron geeft aan dat de Afghaanse politie in 2011 in Kandibagh een IED ontdekte en onschadelijk maakte. Andere berichtgeving toont zelfs aan dat eind mei 2014 een politiepost (van de overheid) in Kandibagh door rebellen bestormd werd. Dat de autoriteiten niet aanwezig zijn in Kandibagh, wordt door de informatie tegengesproken.

Dat u niet op de hoogte bent van de situatie in Kandibagh, blijkt ook als het CGVS informeert naar projecten en infrastructuurwerken in de afgelopen jaren. U stelt dat er sedert anderhalf of twee jaar een nieuwe brug in gebruik werd genomen. Echter, of de oude brug vernield werd door een overstroming of een explosie of gewoon werd afgebroken, kan u niet verduidelijken (CGVS, p.24). Behalve een brug zou er ook een onderwijsinstelling zijn gebouwd. U heeft evenwel geen idee waar deze school gebouwd werd (CGVS, p.20,21). U stelt dat er ook een weg naar Jalalabad werd aangelegd, maar als het CGVS opmerkt dat die weg voorheen ook al bestond, nuanceert u uw verklaringen en heeft u het plots over herstellingswerken aan die weg (CGVS, p.21). Dergelijk vaag en weinig doorleefd relaas bevestigt nogmaals het ongeloofwaardige karakter van uw beweerde herkomst uit Chaparhar.

Verder verwondert het dat u, een volwassen persoon uit Afghanistan, zeer weinig politieke kennis heeft. U kent bijvoorbeeld geen van de nochtans talrijke mujahedin groeperingen die in het land actief waren of

nog steeds zijn (CGVS, p.14). Van Hezb-i Islami heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.14), terwijl de bij het administratief dossier gevoegde bron aantoonde dat deze groepering van opstandelingen ook actief was in Chaparhar. Geconfronteerd met de naam van de leider van deze groepering (Gulbuddin Hekmatyar), meent u verkeerdelijk dat hij een Talib is (CGVS, p.14). Van Sayyaf, de Pashtounse leider van de groepering Ittehad, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.14). Als het CGVS u vraagt wie Hazrat Ali is, stelt u niet meer te weten dan dat hij de leider van de Pashai is. Nochtans wordt in de aanwezige informatie gesteld dat Hazrat Ali de belangrijkste machtsfactor in Jalalabad is. In het verleden was hij een belangrijk krijgsheer, het hoofd van de politie van Jalalabad, zetelde hij in het Afghaans parlement, etc. De partij waartoe hij behoorde werd overigens opgericht door de u onbekende Younus Khalis, een voormalig mujahedin die veel aanzien genoot in de regio. Voorts gevraagd naar namen van leiders van de Taliban die in uw regio actief zijn, noemt u Afsar Khan, Hekmatyar en Jan Agha (CGVS, p.13). Als u gevraagd wordt of u meer weet over bijvoorbeeld Jan Agha, blijkt dit niet het geval (CGVS, p.14). Telkens opnieuw blijkt uw kennis bijzonder vaag en beperkt. Zo weet u wel dat Haji Zaman een leider van Khogyani is maar is het u blijkbaar ontgaan dat de man al in 2010 in een aanslag vermoord werd. Dat u niet op de hoogte bent van de dood van een man die bijzonder invloedrijk is geweest in uw regio, is opnieuw zeer merkwaardig. Dergelijk totaal gebrek aan politiek bewustzijn is eerder ongewoon, gezien het belang van de mujahedingroeperingen en hun leiders in de recente geschiedenis van uw beweerde land van herkomst.

Hoewel overbodig daar uw herkomst uit Chaparhar bedrieglijk is gebleken, kan toch nog worden opgemerkt dat de beweerde activiteiten van uw broer S. eveneens geheel ongeloofwaardig zijn. U verklaart dat uw broer voltijds (CGVS, p.16) in overheidsdienst werkte en informatie over de Taliban doorsluisde. Echter, u weet niet of uw broer voor het leger, de politie of de inlichtingendiensten werkte (CGVS, p.13), u zegt niet te weten welke zijn precieze functie was (CGVS, p.13), u kan niet verduidelijken sinds wanneer hij in dienst was (CGVS, p.13) en u heeft geen idee waarom net uw broer zoveel informatie over de Taliban zou hebben gehad en voor deze taak in aanmerking kwam (CGVS, p.13). Welke informatie uw broer dan aan de autoriteiten zou hebben doorgespeeld is u onbekend (CGVS, p.15), of dit tot de arrestatie van mensen van uw dorp of regio zou hebben geleid kan u niet zeggen (CGVS, p.15) en aan wie of waar uw broer zou hebben gerapporteerd, weet u ook niet te verduidelijken (CGVS, p.16). U argumenteert dat u pas na de dood van uw broer vernam dat hij voor de overheid werkte (CGVS, p.13), wat niet kan overtuigen te meer u uw verklaringen wijzigt en stelt dat u het te weten kwam toen uw broer een eerste dreigbrief ontving (CGVS, p.14). Het is niet geloofwaardig dat u uw oudere broer nooit enige vraag over zijn professionele activiteiten zou hebben gesteld (CGVS, p.15). Op geen enkel moment maakt u het geloofwaardig dat u de broer bent van iemand die voor de Afghaanse autoriteiten werkte.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chaparhar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is

daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 14 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.8,14,15). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Kandibagh in het district Chaparhar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Een taskara kan een relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat zeker niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De foto's van S. en van zijn levenloze lichaam, leveren geen bewijs voor de familieband die u met deze persoon zou hebben, voor de professionele activiteiten die deze persoon zou hebben uitgeoefend en voor de problemen met de Taliban die hij hierdoor zou hebben gekregen. Aldus kunnen deze foto's uw geloofwaardigheid evenmin herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980

(hierna: vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hij van in het begin verklaarde minderjarig te zijn. Hij wijst erop dat hij een procedure heeft ingeleid bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij en meent dat de kans reëel is dat deze beslissing zal worden vernietigd. Hoewel de procedure bij de Raad van State geen schorsende werking heeft, meent verzoeker dat aangezien verweerder op de hoogte was van zijn argumenten, verweerder zijn asielaanvraag niet had moeten behandelen totdat er uitsluitel was betreffende zijn leeftijd.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij een specifiek profiel heeft, aangezien hij nooit naar school ging, hij analfabeet is en hij zijn dorp niet heeft verlaten, waardoor zijn kennis beperkt is tot wat hij weet van horen zeggen of wat hij gezien heeft. Hij hielp zijn vader met diens werk in de landbouw en verzorgde het transport en hielp met scheppen. Hij stelt formeel dat hij dit ook verklaarde tijdens zijn gehoor en vindt het vreemd dat dit niet terugkomt in de bestreden beslissing. Hij heeft tevens verklaard in welke maand graan wordt geteeld en vindt het vreemd dat in de bestreden beslissing wordt vermeld dat hij dit niet zou weten. Hij wijst erop dat zijn vader in natura werd betaald en graan kreeg in de plaats van geld, aangezien het ook in Afghanistan moeilijke tijden zijn en men in zulke tijden bereid is om voor graan te werken. Verder herhaalt hij dat hij slechts kennis heeft van twee scholen en stelt hij dat jongens en meisjes naar dezelfde school gaan. Hij heeft geen weet van andere scholen en weet niet wanneer de schoolvakanties zijn. Hij verwijst opnieuw naar het hogervermeld specifiek profiel. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Daarenboven meent verzoeker dat er verklaringen werden genoteerd die door hem niet zijn afgelegd. *“Hoe het komt dat de geschreven verklaring uiteindelijk niet overeenstemt met de verklaringen van verzoekende partij, begrijpt verzoekende partij ook niet. Hij kan enkel de oorzaak hiervan leggen bij de tolk. Verzoekende partij mag evenwel niet afgerekend worden op basis van zwakke vertalingen van de aanwezige tolk.”* Verzoeker meent dat zijn verklaringen hierdoor niet ongeloofwaardig zijn, minstens dat dit geen reden is om hem het vluchtelingenstatuut te weigeren.

Wat betreft zijn geografische kennis stelt verzoeker dat verweerder het hem ten onrechte kwalijk neemt dat hij niet de details kon geven die werden verwacht. Hij verwijst opnieuw naar hogervermeld specifiek profiel. Wat betreft de bom in 2006 in Kandibagh door de Amerikanen stelt verzoeker dat hij zich deze vraag niet herinnert en dat deze hem dan ook niet is gesteld geweest. Hij meent tevens dat er geen Afghaanse veiligheidsdiensten aanwezig zijn in Kandibagh, aangezien deze in handen is van de taliban en de informatie van verweerder dus niet overeenstemt met de realiteit. Gelet op zijn profiel, meent verzoeker dat hij voldoende informatie heeft gegeven over de brug. *“Er is een nieuwe brug en deze wordt gebruikt. De oude brug was beschadigd en wordt dus niet meer gebruikt. Iedereen gebruikt de nieuwe brug. Daarnaast waren er ook herstellingswerken aan een weg naar Jalalabad. Eveneens heeft hij aangehaald dat er een onderwijsinstelling werd gebouwd. Deze informatie moet als voldoende beschouwd worden.”* Aangaande zijn beperkte politieke kennis, verwijst verzoeker opnieuw naar hogervermeld specifiek profiel en stelt hij verder als volgt: *“Interesses in bepaalde zaken spelen natuurlijk ook een rol in de kennis van een bepaalde persoon. In casu mag een beperkte kennis en dus ook een lagere interesse van verzoekende partij, niet in diens nadeel spelen.”*

Voort wijst verzoeker erop dat er specifieke gewoonten en tradities zijn in Afghanistan, waardoor personen over bepaalde zaken maar een beperkte kennis hebben. Zijn broer is ouder en volgens de Afghaanse tradities worden er geen vragen gesteld aan ouderen, zodat hij aan zijn broer geen vragen kon stellen over diens werk. *“Het is nadat zijn moeder een dreigbrief van de Taliban had ontvangen, gezien de broer niet thuis was, en in deze dreigbrief stond vermeld dat de broer niet meer mocht werken voor de overheid en anders de hele familie wordt gedood, dat verzoekende partij wist dat zijn broer voor de overheid werkte, maar meer weet hij ook niet.”*

Verzoeker stelt nog dat hij zal trachten om in de mate van het mogelijke nieuwe documenten te bekomen.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de hogervermelde argumenten, waardoor hij meent dat er geen reden is om te twijfelen aan zijn geloofwaardigheid.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift zijn verzoekschrift dat hij indiende bij de Raad van State (stuk 3) en zijn leeftijdsonderzoek (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde geboortedatum, wat zijn algemene geloofwaardigheid ondermijnt, en evenmin aan zijn beweerde herkomst uit Afghanistan, gelet op (i) het feit dat zijn verklaringen over zijn dorp en zijn activiteiten in dit dorp niet kunnen overtuigen, (ii) het feit dat hij niet op de hoogte is van enkele zaken die een persoon uit Kandibagh zou moeten weten, (iii) zijn beperkte geografische kennis van zijn regio en zijn land van herkomst, en (iv) zijn beperkte kennis met betrekking tot de veiligheidsincidenten, infrastructuur en politieke omstandigheden in zijn regio van herkomst. Bovendien worden de activiteiten van zijn broer geheel ongeloofwaardig geacht. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen, aldus de bestreden beslissing.

Wat betreft verzoekers leeftijd, dient vastgesteld dat verzoeker een beroep indiende bij de Raad van State tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van 10 juli 2015 (administratief dossier, stuk 9) (verzoekschrift, stukken 3 en 4). Desalniettemin dient opgemerkt dat verzoeker voormelde beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De Raad merkt op dat de door verzoekende partij ingeleide procedure bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Overeenkomstig het "privilège du préalable" wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met het recht en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. In acht genomen tenslotte het gegeven dat het de bedoeling van de wetgever was de asielprocedure snel te doen verlopen, kan niet worden aangetoond dat de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou geschonden hebben door een beslissing te nemen alvorens de Raad van State zich te dezen had uitgesproken. Verzoeker kan zijn beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet aanwenden om eveneens het resultaat van de medische test te betwisten aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. De aan het verzoekschrift gevoegde stukken (stukken 3 en 4) zijn *in casu* dan ook niet dienend.

Waar verzoeker verwijst naar zijn specifiek profiel, namelijk dat hij nooit naar school ging, dat hij analfabeet is en dat hij zijn dorp nooit verliet, dient erop gewezen dat Van iemand die zich vluchteling verklaart, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging. Er louter op wijzen dat hij ongeschoold zou zijn, dat hij analfabeet zou zijn en dat hij zijn dorp nooit zou hebben verlaten, is op zich dan ook onvoldoende om zijn gebrekkige kennis betreffende zijn land en regio van herkomst te verklaren. Daarenboven wordt er in de bestreden beslissing terecht op het volgende gewezen: *"U beweert dat u nooit naar school bent gegaan, u zou analfabeet zijn en zou nooit gewerkt hebben. U stelt dat u niet graag naar school ging (CGVS, p.5), wat enigszins in strijd lijkt met uw wens om in België te studeren (CGVS, p.6). Een analfabeet die nooit naar school is gegaan omdat hij daar naar eigen zeggen geen zin in had, zal wellicht andere ambities hebben. Als het CGVS u vervolgens vraagt wat u dan de ganse dag deed, antwoordt u dat u ging bidden, dat u eten naar uw werkende vader bracht en dat u verder wat praatte met andere jongens van het dorp (CGVS, p.24). Het*

is weinig geloofwaardig dat een opgroeiend adolescent, wiens vader "bejaard" zou zijn (CGVS, p.4), zich louter met dergelijke zaken zou moeten bezighouden. Dat u opgroeide in een rurale omgeving, blijkt evenmin uit uw verklaringen. U beweert dat uw vader een landbouwer is die in loondienst werkt. U zegt dat hij maïs en graan teelde, maar gevraagd wanneer maïs gezaaid en geoogst wordt, antwoordt u daar niets van af te weten (CGVS, p.8). Ook op de vraag vanwaar de landbouwers in uw dorp irrigatiewater halen, kan u geen antwoord geven (CGVS, p.9), wat zeer verwonderlijk is. Het is niet aannemelijk dat iemand die in dergelijk dorp zou zijn opgegroeid, niet op de hoogte zou zijn van dit soort elementaire doch belangrijke zaken. Voorts blijkt u zelfs de lente- of de zomermaanden niet te kennen (CGVS, p.7), terwijl de maanden en de seizoenen uiteraard van groot belang zijn voor een dorp dat van de landbouw leeft. Gevraagd hoeveel een dagloner als uw vader kreeg uitbetaald, antwoordt u eerst dat u dat niet weet (CGVS, p.22). Vervolgens zegt u dat uw vader in natura werd betaald en graan kreeg (CGVS, p.22). Het is niet aannemelijk dat iemand louter voor wat graan zou werken, zeker als dit graan enkel zou bedoeld zijn voor eigen gebruik." Het louter herhalen van zijn verklaringen dienaangaande doet geenszins afbreuk aan de pertinente vaststellingen hieromtrent in de bestreden beslissing, zoals hiervoor geciteerd. Deze motivering wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker verder aanvoert dat er verklaringen werden genoteerd die door hem niet werden afgelegd en meent dat dit te wijten is aan "zwakke vertalingen van de aanwezige tolk", dient vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring, die hij op geen enkele wijze staft of *in concreto* aantoon. De loutere stelling dat er sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen, zonder deze stelling te onderbouwen of *in concreto* uit te werken, is geenszins een dienstig verweer. Dit klemmt des te meer daar noch verzoeker, noch de aanwezige raadsman dienaangaande enige opmerking maakten tijdens het gehoor, hoewel hierop uitdrukkelijk werd gewezen bij aanvang van het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 2).

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verder dient vastgesteld dat tijdens zijn gehoor wel degelijk werd gevraagd naar bombardementen door de Amerikanen in zijn regio van herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 12), alsook dat uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') wel degelijk blijkt dat er Afghaanse veiligheidsdiensten aanwezig waren in verzoekers beweerde regio van herkomst. Wat betreft de scholen, de schoolvakanties en de brug in zijn beweerde regio van herkomst komt verzoeker opnieuw niet verder dan het herhalen van zijn afgelegde verklaringen dienaangaande, hetgeen de motieven in de bestreden beslissing hieromtrent niet kan weerleggen. Waar verzoeker stelt dat een lagere interesse in de politieke situatie in zijn regio van herkomst hem niet kan worden verweten, dient nogmaals herhaald dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij enige kennis heeft van belangrijke elementen in zijn dagelijkse leefwereld en dat hij hierover correcte en coherente verklaringen kan afleggen. Gelet op de grote invloed van de (lokale) machtshebber op het dagelijkse leven van Afghaanse inwoners, kan de politieke kennis wel degelijk aanzien worden als een belangrijk element uit verzoekers dagelijkse leefwereld.

Waar verzoeker aanvoert dat hij volgens de Afghaanse gewoonten en tradities geen vragen kon stellen aan zijn oudere broer betreffende diens werkzaamheden, dient erop gewezen dat verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van problemen gelinkt aan de werkzaamheden van zijn broer, zodat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich hieromtrent terdege informeert. De Afghaanse gewoonten en tradities zoals omschreven in onderhavig verzoekschrift, waarvan verzoeker overigens geen enkel stuk ter staving bijbrengt, staan er niet aan in de weg dat verzoeker

tracht om achteraf zo veel mogelijk over de beweerde werkzaamheden van zijn broer te weten te komen. Dat verzoeker naliet dit te doen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze werkzaamheden, en bijgevolg ook van de problemen die door deze werkzaamheden zouden zijn ontstaan.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Een taskara kan een relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat zeker niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De foto's van S. en van zijn levenloze lichaam, leveren geen bewijs voor de familieband die u met deze persoon zou hebben, voor de professionele activiteiten die deze persoon zou hebben uitgeoefend en voor de problemen met de Taliban die hij hierdoor zou hebben gekregen. Aldus kunnen deze foto's uw geloofwaardigheid evenmin herstellen.”* In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker dat hij in de mate van het mogelijke nieuwe documenten zal trachten te bekomen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen nieuwe documenten heeft bijgebracht.

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER